

ŽIVOTOPIS JIŘÍHO PLIEŠTIKA

Jiří Pliešтик se narodil 28. června 1956 v Novém Městě na Moravě. Dětství však prožil ve Žďáře nad Sázavou, na který nevzpomíná příliš rád, zejména kvůli sídlištnímu prostředí, všeobecně chmurné náladě a špatným sousedským vztahům ovlivněným nedalekou továrnou.

Když mu bylo 12 let, tedy v roce 1968, byl na prázdninách u svého strýce na Slovensku. V noci z 20. na 21. srpna se vzbudil a viděl svého strýce poslouchat rádio, které oznamovalo napadení naší země vojsky Varšavské smlouvy. I tento zážitek formoval pak jeho vztah k totalitnímu režimu v naší zemi. Cítil bezmoc, ponížení, zmatek.

Po základní škole nastoupil na Střední průmyslovou školu strojírenskou, kde složil maturitní zkoušku. Věnoval se sportu a trampování. Následně odešel do Prahy na ČVUT, kde však po třech semestrech zjistil, že tato cesta není pro něj a že by se chtěl vydat spíše uměleckým směrem. Proto se začal intenzivně připravovat na zkoušky na školu uměleckého typu. Živil se jako topič v Domě ústavu národního zdraví nebo jako údržbář pražského metra. Tato těžká a fyzicky náročná práce měla však jednu kladnou stránku. Setkal se zde s řadou zajímavých lidí, především z umělecké a akademické oblasti, kteří tuto práci vykonávali kvůli neshodám s tehdejšími režimem.

Po šesti letech byl přijat na Akademii výtvarných umění. Zde poznal mnoho skvělých spolužáků, kteří mu zpřijemnilo studium. Na rozdíl od nich však většinu profesorů této akademie popisuje jako idealisty zaslepené tehdejšími režimem. V této době se také začal angažovat politicky a společensky – vstoupil do Československé demokratické iniciativy, již dříve se stal členem hudební kapely Krásné nové stroje, kde hrál na akordeon.

Po dokončení studia na AVU začal pracovat jako sochař, tvořil formy a odléval sochy, realizoval různé zakázky a působil také jako učitel večerních kurzů.

Pro svou společenskou a politickou angažovanost byl režimem sledován, dokonce podstupoval občasně výslechy, byl poslán na vojenské cvičení, ačkoliv k tomu nebyl oprávněný důvod. Není proto překvapením, že se zúčastnil demonstrací 17. listopadu 1989, kde zažil nezapomenutelné okamžiky – rány obušky, křik lidí, ale i naději na svobodu.

Po převratu se Jiří Pliešтик s nově nabytou svobodou plně pustil do práce. Působil jako asistent na AVU, jako pedagog v Dánsku, koordinátor nadace pro začínající umělce, pracoval jako fotograf, malíř a především sochař. Mezi jeho největší zakázky patří bronzový pomník bojovníkům druhé světové války v zahraničí, dnes umístěný na pražském Vítězném náměstí, dále například kašna v Trenčíně.

V současnosti se stále aktivně věnuje sochařství a činnostem, které ho naplňují. Žije spokojený život v obci Písečné nedaleko Bystřice nad Pernštejnem.